

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
๒๕๔๗ และมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติสภา
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑
สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการอุทธรณ์และ
การร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ม.”
ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้มีความรู้
ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารจัดการภาครัฐจำนวนสามคน

(๓) กรรมการที่เป็นคณาจารย์ประจำและเป็นข้าราชการจำนวนหนึ่งคน และเป็นพนักงาน
มหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน

(๔) กรรมการที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีได้เป็นอาจารย์ประจำ
จำนวนหนึ่งคน

(๕) ให้รองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ

กรรมการตาม (๒) ให้ประธานกรรมการเสนอผู้สมควรได้รับแต่งตั้งจำนวนสามคน
กรรมการตาม (๓) เสนอผู้สมควรได้รับแต่งตั้งจำนวนสี่คน และกรรมการตาม (๔) เสนอผู้สมควรได้รับ

แต่งตั้งจำนวนสองคน โดยเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และให้สภามหาวิทยาลัยมีมติเลือกกรรมการตาม
(๓) ให้เหลือกลุ่มละหนึ่งคน และเลือกกรรมการตาม (๔) ให้เหลือหนึ่งคน

กรรมการตาม (๓) และ (๔) ต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า
สามปี

/การได้มา...

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

กรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทน ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ ในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการใหม่แทนให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ให้อธิการบดีแต่งตั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ข้อ ๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามข้อ ๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๗) พ้นจากการเป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ราชนครินทร์

ข้อ ๖ ก.อ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการกรณีถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนหรือถูกกล่าวหาว่าตักเตือนหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัยที่มีใช้ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของพนักงานมหาวิทยาลัยกรณีถูกลงโทษหรือถูกกล่าวหาว่าตักเตือนหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัย

(๓) พิจารณาคำร้องทุกข์ของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เว้นแต่เป็นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือที่กฎหมาย ข้อบังคับ หรือระเบียบของมหาวิทยาลัยกำหนดให้คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาให้เป็นที่สิ้นสุด

(๔) พิจารณาคำร้องทุกข์ของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งเป็นประการใดให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป และให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

/ให้ ก.อ.ม. ...

ให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันและพิจารณาคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน ทั้งนี้นับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับอุทธรณ์หรือคำร้องทุกข์ และเมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาเสร็จแล้วให้ฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.ม. เสนอให้อธิการบดีทราบภายในสามวัน นับแต่วันที่ ก.อ.ม. พิจารณาแล้วเสร็จและให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาในการประชุมสภามหาวิทยาลัยในคราวถัดไป ซึ่งต้องดำเนินการให้มีการประชุมสภามหาวิทยาลัยไม่ช้ากว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่อธิการบดีได้รับเรื่อง

ให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้รับเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ที่จะต้องส่งเรื่องให้ประธาน ก.อ.ม. ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

กรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือสภามหาวิทยาลัย มิได้วินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดตามวรรคสาม ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ในกรณีที่เป็นข้าราชการ หรือดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกรณีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยได้

ข้อ ๗ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ห้ามกรรมการผู้นั้นอยู่หรือออกเสียงในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ประธานจะถามที่ประชุมว่าจะมีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ และเมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๘ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๙ กรรมการซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้จะอยู่ในที่ประชุมในขณะที่พิจารณาหรือลงมติไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง ได้แก่ ผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี หรือเป็นผู้อยู่กินฉันท์สามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา

(๖) เป็นพยานในเรื่องนั้น

(๗) เคยเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือพิจารณาเรื่องนั้นมาก่อน

(๘) เหตุอื่นใดที่มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการผู้ใดถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนหรือถูกกล่าวตักเตือนหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัย ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

(๒) ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

(๓) พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกลงโทษ ถูกกล่าวตักเตือนหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัย หรือถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าเป็นการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษที่มีใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้อุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. การอุทธรณ์สำหรับกรณีอื่นให้อุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษหรือคำสั่ง

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ โดยการอุทธรณ์ตาม (๑) และ (๓) ให้ยื่นต่อเลขานุการ ก.อ.ม. เพื่อดำเนินการต่อไปตามข้อ ๖ วรรคสี่และในกรณีที่เป็นการอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย ให้เลขานุการ ก.อ.ม. แจ้งให้เลขานุการสภามหาวิทยาลัยทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้เลขานุการสภามหาวิทยาลัยเสนอเรื่องให้สภามหาวิทยาลัยทราบในการประชุมสภามหาวิทยาลัยคราวต่อไป โดยให้ถือว่ากรณียื่นต่อเลขานุการ ก.อ.ม. เป็นการยื่นอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยแล้ว

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรา และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์ ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์ สำหรับการนับระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ ของ ก.อ.ม. ให้นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์นั้น และให้ ก.อ.ม. แจ้งวันที่มหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว เว้นแต่เป็นการส่งทางไปรษณีย์

ข้อ ๑๑ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเป็นกรณีเฉพาะตัว ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือ นั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งให้มีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอุทธรณ์ถูกลงโทษด้วย ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพยาน ในการอนุญาตให้ตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำหรือพยานหลักฐาน ให้ปิดหรือลบชื่อของพยานหรือข้อความที่จะทำให้รู้ว่าพยานเป็นใครออกก่อน

ข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการใน ก.อ.ม. ถ้ากรรมการผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
- (๔) มีเหตุตามข้อ ๙

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ แต่การคัดค้านนั้นไม่มีผลกระทบต่อกรดำเนินการใด ๆ ที่ได้กระทำไปก่อนมีคำคัดค้าน

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธาน ก.อ.ม. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว

ข้อ ๑๕ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ยื่นถูกต้องและภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๐

ในกรณีที่ ก.อ.ม. มีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีเพื่อโต้แย้งมติของ ก.อ.ม. ดังกล่าวต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และให้แจ้งผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นโดยตรงต่อ ก.อ.ม. เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๑๗ การพิจารณาอุทธรณ์ ก.อ.ม. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้การพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวต้องให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่มหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ระยะเวลาเก้าสิบวันดังกล่าวมิให้นับรวมระยะเวลาตามวรรคสี่ด้วย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เมื่อ ก.อ.ม. อนุญาต ให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ม. ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้ หาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือ

/ให้บุคคล...

ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ม. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การสอบสวนดังกล่าวต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจาก ก.อ.ม.

ในการสอบสวนตามวรรคสี่ ผู้บังคับบัญชาจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่หรือจะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนเดิมเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๘ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลงให้มีมติลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษให้มีมติให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และยังมีได้มีการสอบสวนในข้อหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาดำเนินการต่อไป

(๘) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) มิได้และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากผลการพิจารณาดังกล่าวเป็นเหตุในลักษณะคดี ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

มติของ ก.อ.ม. ตามข้อนี้ให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัย และเมื่อสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบแล้วให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจดำเนินการต่อไปตามมติของ ก.อ.ม.

ข้อ ๑๙ มติ ของ ก.อ.ม. ที่สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เป็นที่สุด หากผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในมติดังกล่าว ให้ฟ้องต่อศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง โดยให้แจ้งสิทธิดังกล่าวต่อผู้อุทธรณ์พร้อมกับการแจ้งมติให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ข้อ ๒๐ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๑ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีข้าราชการ ให้ร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง และเมื่อสภามหาวิทยาลัยได้รับคำร้องทุกข์แล้ว ให้ส่งเรื่องให้ ก.อ.ม. พิจารณาแล้วรายงานผลให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับคำร้องทุกข์

(๒) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ม. ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง และเมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาแล้วให้รายงานผลให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ก.อ.ม. ได้รับคำร้องทุกข์

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับคำร้องทุกข์ตาม (๑) แล้ว ให้ส่งเรื่องให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาต่อไปโดยพลัน แล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบในการประชุมสภามหาวิทยาลัยในคราวถัดไป โดยให้ถือว่าวันที่สภามหาวิทยาลัยรับทราบเป็นวันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับคำร้องทุกข์

ข้อ ๒๒ เมื่อมีกรณีที่อาจารย์ร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๑ และข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๓

ข้อ ๒๓ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือ ใช้ถ้อยคำสุภาพลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนทำให้เกิดความคับข้องใจและความประสงค์ของการร้องทุกข์ ในกรณีมีเอกสารหรือหลักฐานที่ประสงค์จะให้ใช้ประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา ก็ให้แนบมาพร้อมกันด้วย

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ต่อเลขานุการ ก.อ.ม. หรือยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้เป็นเหตุแห่งความคับข้องใจก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์ส่งหนังสือร้องทุกข์ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในสามวัน ในกรณีที่เลขานุการ ก.อ.ม. เป็นผู้รับเรื่องร้องทุกข์ ให้เสนอเรื่องต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในสามวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่องร้องทุกข์นั้น

ข้อ ๒๔ วิธีการร้องทุกข์ การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ การนับระยะเวลาและ

/การพิจารณา...

การพิจารณาร้องทุกข์ที่มีได้กำหนดไว้ในส่วนนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์โทษวินัยไม่ร้ายแรงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ถ้าผู้ที่ต้องรับคำสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ผู้แจ้งบันทึกการแจ้ง ลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อ ผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้วให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้วตามวันที่ปรากฏในใบตอบรับ

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่า ผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๖ เมื่อ ก.อ.ม. ได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้ประธาน ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้น ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) เพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันได้รับหนังสือ

ข้อ ๒๗ ในระหว่างการพิจารณาของ ก.อ.ม. หากเห็นเป็นการสมควรให้ ก.อ.ม. กำหนดหลักประกันความเป็นธรรมเพื่อคุ้มครองผู้ร้องทุกข์มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการร้องทุกข์ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เป็นข้าราชการ หากไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย มิได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๒๑

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์เป็นประการใดแล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป เมื่อสภามหาวิทยาลัย มีมติเป็นประการใดให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๒๘ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์ และถ้าปรากฏหลักฐานว่าการร้องทุกข์นั้นเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือเอาความเท็จมาร้องทุกข์ ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

/ (๒) การที่...

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกชั้นนั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นหรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกชั้นให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกชั้นนั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) สมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๙ คำวินิจฉัยของ ก.อ.ม. ให้แสดงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและเหตุผลไว้ด้วย

ข้อ ๓๐ เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติในเรื่องร้องทุกข์เป็นประการใดแล้วให้อธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น พร้อมทั้ง แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ข้อ ๓๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์